

lav løn: Hvad vil man egentlig gøre for at hjælpe dem op? Hvis de ikke skal have pension, er det så løn, eller hvad er det for nogle instrumenter, man vil bruge? Vi kan jo også konstatere, at lønstatistikken er fjernet for dem.

Man siger, det skal være sådan, at det, man har sparet op, får man også ud igen. Problemet er jo lige nøjagtig for de tre grupper her, at de mangler noget at spar' op ouw, som man siger oppe i Vendsyssel.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Marianne Jelved for sin tredje og sidste korte bemærkning, og det samme gælder for fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som vi tager med også.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er helt parat til at sige, og det har jeg i øvrigt sagt tidligere under andre debatter om det samme emne: Det Radikale Venstre er helt på det rene med, at det her er en del af skattesystemet. Så hvis det er et spørgsmål om at give det et andet navn, så er vi helt med.

Det er i virkeligheden dermed også inkonsekvent, at VK-regeringen fastholder denne her ordning, selv om den ændres fordelingspolitisk. Når vi har holdt fast i den og har lavet den fordelingspolitisk, er det, fordi vi dermed kan bidrage til at mindske nogle stigende kløfter rent økonomisk imellem kommende pensionister inden det tidspunkt, hvor alle er dækket af arbejdsmarkedspensionsordningerne.

Det problem vil Venstre og De Konservative ikke bidrage til at løse. Derfor får fremtidige samfund et problem. Det problem skabes nu, når man trykker på den grønne knap. Vi noterer os, at V, K og Dansk Folkeparti tager det her ganske køligt. Det vil blive husket, og det vil blive ændret med et andet flertal.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning – også den sidste korte bemærkning til hr. Oppfeldt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er fløjtende ligeglad med, om man kalder det det ene eller det andet, om man kalder det opsparing, om man kalder det en skat, eller hvad man gør. Det, jeg er interesseret i, er ikke, hvad man kalder det, det er da konsekvenserne for

pensionisterne, det er da konsekvenserne for den almindelige dansker, det drejer sig om. Det er da ikke et spørgsmål om, hvorvidt man kalder det det ene eller det andet, og at nu skal man erkende, om det er en skat eller det ikke er en skat.

Det, der skal erkendes i det her tilfælde, er, at de fattigste i Danmark i fremtiden får mindre i pension. Det er konsekvensen af det her forslag.

Konsekvensen af det her forslag er også, at 62 pct. af kvinderne i det danske samfund i fremtiden får mindre i pension. Det er da det, vi diskuterer i dag. Det er det, folk kan mærke ude omkring i samfundet.

Og så vil jeg gerne have hr. Flemming Oppfeldt til at erkende, at det her jo ikke er et spørgsmål om, at folk får det samme ud, som de har betalt ind. Nej, for de allerlavest lønnede i det her samfund er det sådan, at de skal betale mere ind, end de rige skal betale ind, for at få et mindre beløb ud. Det fremgår jo af svaret fra ministeren. Det må hr. Flemming Oppfeldt da kunne erkende er rigtigt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Flemming Oppfeldt. Da der har været fire korte bemærkninger, får hr. Oppfeldt lige en lille smule mere tid til at svare.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil være meget glad for at trykke på den grønne knap om lidt, for så bidrager jeg til at skabe mere tryghed om opsparing i Danmark.

Hvis vi vil introducere nogle nye grupper til opsparing, skal vi vel ikke operere med en lov, som har en eller anden fordelingsnøgle, 62/38 pct. – den kan jo ændres til 40/60, 42/et eller andet – for så bliver folk utrygge med hensyn til: Hvad kan politikerne gøre fra år til år? Det er den utryghed, vi skal have væk. Der skal være respekt om et opsparingsystem, og det er det, vi skaber med denne her ændring. Der er ikke nogen, der kommer til at miste noget i forhold til det, de indbetaler.

Det er rigtigt, at vi skal lave fordelingspolitik; det skal vi over vort almindelige skattesystem, og det skal vi også over vort sociale system. Der er ikke nogen vaklen hos Venstre her.

Jeg vil slutte af med at citere det bedste, der er sagt fra talerstolen i lang tid. Jeg vil bare citere den daværende socialdemokratiske ordfører, som i 1998 – Folketingstidende 1997-98, 2. sam-